

॥ श्री रामचारित्रमंजरि ॥

श्रीमान्पूर्वं प्रजातो दशरथनृपते रामनामाऽथ नीतो
विश्वामित्रेण मंत्राहदनुजसहितस्ताटकां घातकोऽस्त्रम् ।
ब्रह्माद्यं प्राप्य हत्वा निशिचरनिकरं यज्ञपालो विमोच्या-
हल्यां शापाच्च भंक्त्वा शिवधनुरुपयन् जानकीं नः प्रसीदेत् ॥ १ ॥

आयन् रामः सभार्योऽध्वनि निजसहजैर्भार्गवेष्ववासरोपात्
तद्रं हत्वा सुरारिं पुरग उत नुतस्तापसैर्भूपपृष्ठैः ।
कल्याणामंतधर्मोऽगुणलवरहितः प्राणिनामंतरात्मेत्-
याद्युक्तश्चाभिषेके पुरजनमहितो मह्यतां मे वचोभिः ॥ २ ॥

कैकेयीप्रीतिहेतोः ससहजनृपजो वल्कली यानरण्यं
गंगातारी गुहार्यः कृतरुचिरजटो गीष्पतेः पुत्रमान्यः ।
तीर्त्वा कृष्णां प्रयातोऽवतु निजममलं चित्रकूटं प्रपन्नं
स्वांबाभिभ्रातरं तं श्रुतजनकगतिः सांत्वयन् व्युप्ततीर्थः ॥ ३ ॥

दत्त्वाऽस्मै पादुके स्वे क्षितिभरणकृतौ प्रेष्य तं काकनेत्रं
व्यस्याराद्योऽत्रिनाम्ना वनमथ समितो दंडकं तापसेष्टम् ।
कुर्वन् हत्वा विराधं खलकुलदमनं याचितस्तापसाग्रै
स्तेषां दत्त्वाऽभयं स्वानसिधनुरिषुधीन् यानगस्त्यात्स पायत् ॥ ४ ॥

आसीनः पंचवद्यामकुरुत विकृतं राक्षसीं यो द्विसप्त-
क्रव्यादानामप्यनेकानथ खरमवधीद् दूषणं च त्रिशीर्षम् ।
मारीचं मार्गरूपं दशवदनहतामाकृतिं भूमिजाया
अन्विष्यन्नार्तगृध्रं स्वगतिमथ नयन् मामवेत् घ्नन् कबंधम् ॥ ५ ॥

पंपातीरं स गच्छनिह कृतवसतिः भक्तितुष्टः शबर्यै
दत्त्वा मुक्तिं प्रकुर्वन् हनुमत उदितं प्राप्तसुग्रीवसख्यम् ।
सप्त छित्वाऽथ तालान् विधिवरबलिनो वालिभित् सूर्यसूनुं
कुर्वाणो राज्यपालं समवतु निवसन् माल्यवत्कंदरेऽसौ ॥ ६ ॥

नीत्वा मासान् कपीशानिह दश हरितः प्रेष्य सीतां विचिंत्याऽऽ
यातश्रीमद्धनूमद्भिरिमथ समनुशृत्य गच्छन् कपींद्रैः ।
सुग्रीवाद्यैरसंख्यैर्दशमुखसहजं मानयन्नब्धिवाचा
दैत्यघ्नः सेतुकारी रिपुपुररुदवेद् वानरैर्वैरिघाती ॥ ७ ॥

भग्नं कृत्वा दशास्यं गुरुतरपुषं कुंभकर्णं निहत्य
प्रध्वस्ताशेषनागं पदकमलनतं तार्क्ष्यमानं दधामः ।
सर्वानुज्जीवयन्तं गिरिधरमनघश्चांजनेयात् कपीन् स्वान्
विज्ञानास्त्रेण रक्षन् समवतु दमयन् लक्ष्मणाच्छक्रशत्रम् ॥ ८ ॥

क्रव्यादन् घनन्नसंख्यानपि दशवदनं ब्रह्मपूर्वैः सुरैः
पुष्पैराकीर्यमाणो हुतवहविमलामाप्य सीतां विधाय ।
रक्षोनाथं स्वभक्तं स्वपुरमथ गतः पुष्पकस्थैः समस्तैः
साम्राज्ये चाभिषिक्तो निजजनमखिलं मानयन् मे गतिः स्यात् ॥ ९ ॥

रक्षन् क्षोणीं ममृद्धां नुत उत मुनिभिर्मानयन् वायुसूनुं
प्रेष्यादित्यात्मजादीन् व्यतनुत भरतं यौवराज्येऽनुमान्य ।
कार्ये सौमित्रिमार्तश्चगदितकृदरिघ्नोऽथ शत्रुघ्नतो यो
हत्वाऽसौ दुष्टशूद्रं द्विजसुतगुबवेत् कुंभजान्मालभारी ॥ १० ॥

यज्ञं तन्वन् त्रिकोटीन् व्यतुदत भरताद्योऽसुरानीशवाक्याद्
यस्यन् धामान्निपुत्रं भुजिमथ स नयन्नात्मसूनुं स्वराज्ये ।
कृत्वा श्रीह्रीहनूमद्धृतविमलचलच्चामरछत्रशोभी
ब्रह्माद्यैः स्तूयमानो निजपुरविलसत्पादपद्मोऽवतान्माम् ॥ ११ ॥

इति श्रीरामचारित्रमंजरी लेशतः कृता ।
राघवेन्द्रेण यतिना भूयाद् रामप्रसाददा ॥ १२ ॥

इति श्रीराघवेन्द्रतीर्थश्रीचरणकृता श्रीरामचारित्रमंजरी

श्री कृष्णार्पणमस्तु